

§ 24. Søger skyldneren en ordning med fordringshaverne, og skønner skifteretten, at der er rimelig udsigt til, at en ordning kan opnås, kan afgørelsen om konkurs på skyldnerens begæring udsættes. Forinden giver skifteretten den, der måtte bistå ham, og eventuelt andre interesserede lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Udsættelsen kan betinges af, at skyldneren undergives tilsyn efter reglerne i § 13.

Stk. 3. Har skyldneren ikke standset sine betalinger, eller har han efter betalingsstandsning handlet til skade for fordringshaverne, bør udsættelse i almindelighed ikke ske.

Stk. 4. Udsættelse sker på bestemt tid og kan i alt ikke udstrækkes ud over tre måneder, under ganske særlige omstændigheder fem måneder, fra konkursbegæringens indgivelse.

§ 25. Er der åbnet forhandling om tvangsakkord, udsættes på skyldnerens begæring afgørelsen om konkurs, medmindre skifteretten skønner, at der ikke er rimelig udsigt til, at en akkord vil blive tilvejebragt.

Stk. 2. Stadfæstes akkordforslaget, bortfalder konkursbegæringen. Meddelelse herom gives til den, der har indgivet konkursbegæringen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 24, stk. 1-3, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 26. Kan afgørelse om konkurs ikke straks træffes, kan skifteretten efter anmodning fra en fordringshaver fratage skyldneren rådighed over ejendele, som kan inddrages under eventuel konkursbehandling, hvis

- 1) skyldneren samtykker i fratagelsen,
- 2) skyldneren uden lovligt forfald udebliver fra møde i skifteretten,
- 3) skyldneren må antages at holde sig skjult, eller
- 4) der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne.

Stk. 2. Skifteretten træffer de fornødne foranstaltninger til at hindre uberettiget råden. Begrænsninger i skyldnerens rådighed kan gøres gældende over for tredjemand, hvis denne kendte eller burde kende begrænsningerne.

Stk. 3. Foranstaltninger, der ikke kan opsættes, foretages af skifteretten eller den, som skifteretten udpeger dertil.

Stk. 4. Rådighedsfratagelsen ophører, hvis konkursbegæringen tilbagekaldes eller ikke tages til følge, eller hvis skifteretten bestemmer det.

§ 27. Kan konkursboets midler ikke dække de med konkursbehandlingen forbundne omkostninger, hæfter den eller de, der har begæret konkurs, solidarisk for det manglende beløb indbyrdes med lige store andele.

Stk. 2. Afsigelse af konkursdekret er betinget af sikkerhedsstillelse for de i stk. 1 nævnte omkostninger, medmindre disse tvivlsomt kan dækkes af konkursboets midler. Hvor særlige hensyn til en fordringshaver taler herfor, kan skifteretten dog undlade at kræve sikkerhedsstillelse. I så fald betales omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, af statskassen.

§ 28. Har en fordringshaver begæret konkurs, uden at betingelserne for konkurs var opfyldt, og kunne dette være undgået ved fornøden agtpågivenhed, skal han betale skyldneren erstatning for tab og godtgørelse for tort uden hensyn til, om konkurs er indtrådt.

Stk. 2. Viser det sig, at fordringen ikke bestod, indtræder ansvar efter stk. 1, selv om intet kan bebrejdes den, der begærede konkurs.

Stk. 3. Under særlige omstændigheder kan skifteretten bestemme, at en fordringshavers begæring om konkurs kun kan tages til følge, hvis der stilles en af skifteretten fastsat sikkerhed for eventuelt erstatningsansvar efter stk. 1 og 2.

Kapitel 4.

Konkursens virkninger.

§ 29. Ved afsigelsen af konkursdekretet mister skyldneren retten til at overdrage eller opgive sine ejendele, modtage betaling og andre ydelser, modtage opsigelser, reklamationer og lignende erklæringer, stifte forpligtelser eller på anden måde råde over sin formue med virkning for boet.